

HARTINI EN MAYASARI KENDEN ELKAAR AL JAREN

'Ineens bleken we halfzussen te zijn!'

Hartini

MayaSari

MAYASARI (41) EN HARTINI (40) WERDEN BEIDEN ALS BABY GEADOpteERD UIT INdONESIë. ZE KENNEN ELKAAR AL JAREN. TOT HUN GROTE VERBAZING ONTDEKTE ZE VORIGE MAAND DAT ZE HALFZUSSEN ZIJN. "JARENLANG DACHT IK DAT IK ALLEEN OP DE WERELD WAS."

Met een dikke knuffel begroeten ze elkaar. Sinds Hartini en MayaSari weten dat ze familie zijn, zoeken ze elkaar regelmatig op. Alles willen ze van elkaar weten. Sinds die ene donderdagavond in december raken ze niet uitgepraat.

MayaSari: "Ben je nog wakker? Ik moet je iets bizars vertellen, las ik op mijn telefoon. Het was al laat, rond half twaalf. Ik wilde net naar bed gaan toen ik dit WhatsApp-bericht kreeg. Het was van Hartini. Dat verbaasde me, want zo goed kenden wij elkaar niet. Zij was dan ook de laatste van wie ik op dat tijdstip een appje verwachtte."

Hartini: "Vlak daarvoor had ik online de uitslag bekeken van de dna-test die ik een maand eerder had gedaan. En ik was compleet *flabbergasted*. Dit móést ik delen. En wel nu!"

MayaSari: "Vervolgens vroeg Hartini of ze me mocht bellen. 'Ik denk dat je mijn halfzus bent', zei ze meteen toen ik opnam. Ik stond perplex, wist niet hoe ik moest reageren. Jarenlang had ik gezocht naar biologische familie. Tevergeefs. Jarenlang dacht ik dat ik alleen op de wereld was. En opeens had ik een halfzus? Iemand die uitgerekend in Nederland woont. Sterker nog: iemand die ik al jaren kén!"

Hartini: "Ook voor mij was het allemaal nauwelijks te bevatten. Maar ik was vooral blij verrast. Ik kende MayaSari weliswaar nog niet goed, maar de keren dat ik haar was tegengekomen, vond ik haar hartstikke lief. En interessant, omdat ze muzikaal is, net als ik. Ik ben violiste, MayaSari is singer-songwriter."

MayaSari: "Een van de eerste dingen die we in dat telefoongesprek zeiden, was: 'Wat jammer dat Supri dit niet meer meemaakt.'"

Beste vriend

Hartini en MayaSari delen niet alleen hetzelfde dna, ze hadden ook een gemeenschappelijke beste vriend: Supri. Ook hij was geadopteerd uit Indonesië. Hartini en MayaSari leerden hem afzonderlijk van elkaar kennen, op verschillende momenten in hun leven. In 2019 overleed Supri op 44-jarige leeftijd aan kanker.

MayaSari: "Ik herinner me een avond, inmiddels alweer zo'n vijftien jaar geleden. Ik zat gezellig bij Supri thuis en mijn oog viel op een foto van Hartini. 'Hé, zij lijkt op mij!' zei ik tegen Supri. Ik vond mezelf nooit op iemand lijken, dus dit was voor mij best een bijzondere gewaarwording. Haar gelaatstrekken, de manier waarop ze keek... Supri was het met me eens. 'Ja, nu je het zegt. Jullie zouden zo zussen kunnen zijn.' Toch duurde het nog jaren voordat ik Hartini in levenden lijve zou ontmoeten."

Hartini: "Dat gebeurde vier jaar geleden, tijdens een bijeenkomst voor Indonesisch geadopteerden. Die dag trad ik op met mijn viool.

Ik weet nog dat MayaSari daarna naar mij toe kwam om een praatje te maken."

MayaSari: "Ik vond haar heel sympathiek. Sinds die bijeenkomst kwamen we elkaar vaker tegen. Zoals op de Pasar Malam, een culturele markt waar je alles vindt wat met Indonesië te maken heeft. Daar was Supri

---

'Na de uitslag van de dna-test was ik compleet *flabbergasted*. Dit móést ik delen. En wel nu!'

---

dan vaak bij. Hartini en ik missen hem nog elke dag."

Hartini: "Hij zit nu vast vanaf boven mee te genieten van dit bijzondere nieuws."

Familie gezocht

Over meer dan koetjes en kalfjes spraken ze tijdens hun ontmoetingen niet. Ze wisten alleen van elkaar dat ze als baby waren geadopteerd, maar nagenoeg niets over hun verdere leven. Hartini kwam als vier maanden oude baby in een huisartsengezint terecht. Haar adoptieouders hadden op dat moment al een eigen, biologische dochter. MayaSari was vijf maanden oud toen ze samen met haar twee jaar oudere halfbroer werd geadopteerd door Nederlandse ouders.

Hartini: "Bij ons thuis was ik de enige met een kleurtje. Toch heb ik daar nooit last van gehad. Ik groeide op in een warm gezin met liefdevolle ouders. Wel wilde ik er vroeger uitzien zoals mijn zus, met een witte huid en >

blond haar. Dat had vooral te maken met het feit dat witte kinderen met blond haar populair waren op school."

MayaSari: "Hoewel mijn halfbroer en ik allebei een kleur hadden, leken we verder totaal niet op elkaar. Volgens de adoptiepapieren was hij mijn halfbroer. Maar ik heb altijd al vermoed dat dat niet klopte. Ik herkende mijzelf als kind in niemand binnen in ons adoptiegezin. Daarmee groeide bij mij nog sterker het verlangen naar mijn biologische familie in Indonesië. Ik vroeg me af wie mijn biologische moeder was en waarom ze mij had afgestaan. Op mijn dertiende schreef ik zelfs nog een brief aan mijn moeder, maar die durfde ik uiteindelijk niet te versturen. En vanaf mijn achttiende heb ik verschillende zoektochten in gang gezet. Elke keer werd ik weer teleurgesteld. Uiteindelijk is gebleken dat bij veel buitenlands geadopteerden de gegevens in de adoptiepapieren vervalst zijn en de kans haast nihil is om biologische familie terug te vinden. Dat is ook bij mij het geval. Ik voel me in de steek gelaten. Alsof mij iets waarop ik recht heb wordt ontnomen."

Hartini: "Bij mij was het overlijden van mijn adoptievader, toen ik veertien jaar was, de aanleiding om te gaan zoeken. Er ging een oude wond open. Het bracht me terug

---

'Gelukkig voelde het meteen goed. Nee, we vielen elkaar niet huilend in de armen. Dat past niet bij ons'

---

bij een eerder verlies, namelijk het als baby gescheiden worden van mijn biologische moeder. Ik had onnoemelijk veel verdriet en kwam in een heftig rouwproces terecht. Ik besepte bovendien dat ouders ook jong kunnen sterven. Stel dat dat ook voor mijn biologische moeder gold? Ik moest haar zoeken, anders was ik te laat. Ik heb zelfs het tv-programma *Spoorloos* ingeschakeld. Mijn adoptie moeder steunde me jarenlang in mijn zoektocht naar mijn roots, tot aan de dag waarop ze stierf in 2013. Die dag voelde het alsof ik voor de tweede keer wees werd. Het is me nooit gelukt biologische familie te vinden... tot nu dus!"

REAGEREN?

Heb jij ook totaal onverwacht een familielid ontdekt en wil je je verhaal delen? Mail het dan naar post@vriendin.nl

Ondanks eerdere teleurstellingen hadden zowel Hartini als MayaSari toch nog een sprankje hoop. MayaSari besloot in 2018 haar dna af te staan aan een databank, die dna vergelijkt met dat van miljoenen anderen in de hele wereld. Toch moest ze nog drie jaar wachten op een match. Pas in november 2021 deed ook Hartini een dna-test via diezelfde databank. Via social media hield ze iedereen op de hoogte.

MayaSari: "Toen ik op Facebook zag dat Hartini een test ging doen, dacht ik: ik dacht dat ze allang zo'n test had gedaan. Net als veel andere geadopteerden die ik ken. Verder stond ik er niet echt bij stil."

Hartini: "Ik hoopte stiekem op een match. Stel je nu toch voor, dat ik op deze manier familie vond. Dat zou toch fantastisch zijn! Er is een directe familiematch, las ik die donderdagavond op mijn scherm. En zomaar ineens had ik er een halfzus bij!"

MayaSari: "Kort daarna spraken we af in een lunchtentje. Ik was een beetje angstig voor die ontmoeting. Zou het wel klikken tussen ons? We kenden elkaar wel, maar hadden tot dan toe enkel oppervlakkige gesprekken gevoerd. Tegelijkertijd was ik heel nieuwsgierig. Dus ik besloot het allemaal maar op me af te laten komen."

Hartini: "Gelukkig voelde het meteen goed. Nee, we vielen elkaar niet huilend in de armen. Dat past niet bij ons, we zijn allebei wat gereserveerd. En natuurlijk speelde ook mee dat we elkaar al kenden."

MayaSari: "We hebben die dag non-stop gekletst, er viel geen ongemakkelijke stilte. Wel keek ik nu met heel andere ogen naar Hartini. Alsof ik haar voor het eerst zag. We hebben die dag ook nog samen een vlog opgenomen."

Hartini: "Met die vlog maakten we onze zussenstatus bekend op Facebook en YouTube. Iedereen reageerde zo lief en enthousiast!"

Precies hetzelfde

De halfzussen spreken elkaar vaak en leren elkaar steeds beter kennen. Dat ze beiden muzikaal zijn, wisten ze al. Maar er zijn meer overeenkomsten.

MayaSari: "We blijken allebei groot fan te zijn van filmcomponisten John Williams en Hans Zimmer. Ook bijzonder is dat we hetzelfde lievelingsboek hebben. Ik ben dyslectisch en lees eigenlijk nauwelijks. Het enige boek dat ik met veel plezier uitgelezen heb, is *The alchemist* van Paulo Coelho. Blijkt dit ook het favoriete boek te zijn van Hartini!"

Hartini: "We zijn allebei kerstgek. In oktober begint MayaSari al met kerstversieringen in huis, ik zit dan al uitgebreid kerstfilms te kijken. Ook blijken we precies hetzelfde antwoord te geven als iemand vraagt of we goed Indonesisch kunnen koken: 'Ik kan het goed opeten!' Exact in die woorden."

MayaSari: "Toen ik haar vertelde dat ik graag eens zomaar trouwjurken zou willen passen, riep ze meteen dat zij dat ook altijd al eens had willen doen. *Say yes to the dress* is een van onze favoriete tv-programma's."

Hartini

MayaSari

Hartini: "Een andere overeenkomst is dat we allebei een bril dragen. En we hebben last van heftige eczeem. O ja, ik ben altijd snel afgeleid, zij ook. Het is een geweldig gevoel om mezelf zo in iemand anders te herkennen!"

Ontroerd

Hartini bevestigde de familieband nog eens extra door haar kersverse halfzus uit te nodigen voor een kerstdiner bij haar thuis.

Hartini: "De Kerstdagen heb ik een tijdje lastig gevonden, omdat zowel mijn adoptievader als mijn adoptiemoeder eind december zijn overleden. Ik vond het dan

---

"We blijken altijd precies hetzelfde te antwoorden als iemand vraagt of we goed Indonesisch kunnen koken: 'Ik kan het goed opeten!'"

---

ook ontzettend leuk dat ik een nieuw familielid aan tafel had met Kerst. Ook mijn man en mijn stiefzoon verwelkomden haar met open armen."

MayaSari: "Ik was ontroerd dat ze me vroeg en heb meteen ja gezegd. Het werd een heerlijke dag. We hebben gelachen, diepe gesprekken gevoerd en Hartini overlaadde me ook nog eens met cadeaus. Zo attent en bijzonder: ze had precies onthouden waar ik van hou. Roze en Disney. Ook bleef ik een nachtje logeren."

Hartini: "Ik vind ons contact heel fijn. Ze voelt echt als een zus."

MayaSari: "Ik moet nog steeds aan het idee wennen dat ik familie heb. Stel je voor dat we nog meer biologische verwanten terugvinden in Europa!"

Hartini: "Dat zou wat zijn. En in de toekomst samen een keer naar Indonesië afreizen, lijkt me ook bijzonder. Niet om daar actief verder te zoeken naar familie overigens. Ik focus nu vooral op het opbouwen van de band met mijn halfzus." ♥